

Αγιασμός με λόγια Κολοκοτρώνη από τον Μητροπολίτη Χίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών](#)

Με την ομιλία του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη στους μαθητές του Βασιλικού Γυμνασίου Αθηνών (8 Οκτωβρίου 1838) ετέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος τον αγιασμό της ενάρξεως του νέου σχολικού έτους στο Γυμνάσιο και Λύκειο Καλλιμασιάς και στο ιδιωτικό Ναυτικό Λύκειο TEENΣ (του ιδρύματος Τσάκου).

Η επέτειος των 200 χρόνων από το 1821 εκίνησε τον Χίο Ιεράρχη να απευθύνει στους μαθητές τα λόγια που ο γέρος του Μωριά είπε κάτω απ' την Ακρόπολη όπου μίλησαν οι αρχαίοι σοφοί, επάνω στην Πνύκα όπου ο Απόστολος Παύλος εκήρυξε στην Ελλάδα και την Ευρώπη τον μόνο αληθινό Θεό. Τον θαυμάσιο αυτό λόγο ο Σεβασμιώτατος Χίου τον ανέγνωσε με την ψυχή του ώστε να συγκινηθούν διδάσκοντες και διδασκόμενοι. Αξίζει να σημειώσουμε κάποιες φράσεις:

«Εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον κατοικοῦμε, εκατοικοῦσαν οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, ἀπὸ τῶν ὁποῖων καὶ ἡμεῖς καταγόμεθα καὶ ἐλάβαμε τὸ ὄνομα τοῦτο. Αὐτοὶ διέφεραν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν θρησκείαν, διότι ἐπροσκυνούσαν τὰς πέτρας καὶ τὰ ξύλα. Ἀφ’ οὗ ὕστερα ἦλθε στὸν κόσμον ὁ Χριστός, οἱ λαοὶ ὅλοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του, καὶ ἐπαύσαν νὰ λατρεύουν τὰ εἰδῶλα. Δὲν ἐπῆρε μαζί του οὔτε σοφοὺς, οὔτε προκομμένους, ἀλλ’ ἀπλοὺς ἀνθρώπους, χωρικοὺς καὶ ψαράδες, καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐμάθον ὅλες τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, μολοντότι ὅπου καὶ ἀν ἐβρίσκον ἐναντιότητες καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ τύραννοι τοὺς κατέτρεχαν, δὲν ἠμπόρεσε κανένας νὰ τοὺς κάμῃ τίποτα. Αὐτοὶ ἐστερέωσαν τὴν πίστιν...

Ὅταν αποφασίσαν νὰ κάμωμε τὴν Ἐπανάστασιν, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πῶς δὲν ἔχομε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τούρκοι ἐβαστούσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, οὔτε κανένας φρόνιμος μας εἶπε “που πάτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μετὰ σιταροκάραβα βατσέλα”, ἀλλὰ ὡς μία βροχὴ ἐπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ὅλοι, καὶ ὁ κλήρος μας καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸ τὸ σκοπὸν καὶ ἐκάμαμε τὴν Ἐπανάστασιν...

Πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν πίστιν σας, καὶ νὰ τὴν στερεώσετε, διότι, ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ἄρματα, εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ Πίστεως καὶ ἔπειτα ὑπὲρ Πατρίδος. Ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἔχουν καὶ φυλάττουν μία θρησκείαν...

Νὰ μὴν ἔχετε πολυτέλεια, νὰ μὴν πηγαίνετε εἰς τοὺς καφενέδες καὶ εἰς τὰ μπυλιάρδα. Νὰ δοθῇτε εἰς τὰς σπουδὰς σας, καὶ καλλίτερα νὰ κοπιᾶτε ὀλίγον δύο καὶ τρεῖς χρόνους, καὶ νὰ ζήσετε ἐλεύθεροι εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς σας, παρά νὰ περάσετε τεσσάρους – πέντε χρόνους τῆς νεότητάς σας, καὶ νὰ μείνετε ἀγράμματοι. Νὰ σκλαβωθῇτε εἰς τὰ γράμματά σας. Νὰ ἀκούετε τὰς συμβουλὰς τῶν διδασκάλων καὶ γεροντοτέρων, καὶ, κατὰ τὴν παροιμίαν, “μύρια ἤξευρε καὶ χίλια μάθαινε”. Ἡ προκοπὴ σας καὶ ἡ μάθησίς σας νὰ μὴν γίνῃ σκεπάρνι μόνον διὰ τὸ ἄτομόν σας, ἀλλὰ νὰ κοιτάζῃ τὸ καλὸν τῆς Κοινότητος, καὶ μέσα εἰς τὸ καλὸν αὐτὸ εὐρίσκεται καὶ τὸ δικόν σας.

Εγώ, παιδιὰ μου, κατὰ κακὴν μου τύχην, ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων, ἐμείνα ἀγράμματος καὶ διὰ τοῦτο σας ζητῶ συγχώρησιν, διότι δὲν ὁμιλῶ καθὼς οἱ δάσκαλοί σας. Σας εἶπα ὅσα ὁ ἴδιος εἶδα, ἤκουσα καὶ ἐγνώρισα, διὰ νὰ ὠφεληθῇτε ἀπὸ τὰ ἀπερασμένα καὶ ἀπὸ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς διχονοίας, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποστρέψετε, καὶ νὰ ἔχετε ὁμόνοιαν. Εμᾶς μὴ μας τηράτε πλέον. Τὸ ἔργον μας καὶ ὁ καιρὸς μας ἐπέρασε. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς γενεάς, ἡ ὁποία σας ἀνοίξε τὸ δρόμον, θέλουν μετ’ ὀλίγον περάσει. Τὴν ἡμέραν τῆς ζωῆς μας θέλει διαδεχθῇ ἡ νύκτα τοῦ

θανάτου μας, καθώς την ημέραν των Αγίων Ασωμάτων θέλει διαδεχθή η νύκτα και η αυριανή ημέρα. Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπού ημείς ελευθερώσαμε• και , διά να γίνη τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας φρόνιμον

